

ger, er meget tilfredsstillende og fortjener at anbefales. Det fremgaar ogsaa af de Oplysninger, som er meddelt, at det ikke vil blive dyrere at have Søværnets syge paa det nye Hospital end paa Garnisonssygehuset; der er snarere Grund til at vente, at det kan blive lidt billigere, idet jo flere der bliver indlagt paa dette nye Sygehus, des billigere vil den daglige Udgift pr. Patient blive, og det er jo Meningen at benytte Hospitalet ikke alene til Søværnets syge, men ogsaa til de syge fra de Artilleriafdelinger, som ligger i Nærheden, dels paa Amager, dels paa Søbefæstningen. I Haabet om, at vi kan faa en saadan Erklæring, vil jeg paa min Gruppes Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag, som jeg tror, saaledes som Sagen stiller sig, i det hele byder en meget hensigtsmæssig og forsvarlig Afgørelse.

Sonne: Det erkendes jo fra alle Sider, at Garnisonssygehuset er ude af Stand til at fyldestgøre Hærens og Flaadens Krav til Hospitalsplads. Resultatet heraf er blevet, at Garnisonssygehuset ordinært er Genstand for Overbelægning i et Omfang, der maa skønnes uforsvarligt. Den højtærede Forsvarsminister har under de Omstændigheder Krav paa Lovgivningsmagtens forstaaende Støtte, naar han henvender sig til den for at faa den paagældende Uforsvarlighed afløst af en forsvarlig Ordning. Det er allerede af de to ærede foregaaende Talere bemærket, at naar det Lovforslag til Opførelse af et Hospital for Søværnet, der i Fjor var til Behandling her i Tinget, ikke blev færdigbehandlet, skyldtes det ikke manglende Interesse for Sagen eller manglende Erkendelse af, at der trænges til snarlig Forbedring af Forholdene, men den Omstændighed, at den korte Tid ikke levede Adgang til at foretage de Undersøgelser og Overvejelser, hvormed man ønskede at underbygge den Ordning, der blev at vælge. Saadanne Undersøgelser og Overvejelser er imidlertid blevet foretagne i den siden da forløbne Tid, og det her foreliggende Lovforslag fremtræder da som Frugt af disse. Det er bemærket, at i det tilsvarende Lovforslag, vi beskæftigede os med i Fjor, var det Tanken at omdanne en Fløj af Søkvæsthuset, og i Regeringsforslaget var Gennemførelsen af dette paa-regnet at ville medføre en Udgift af 500,000 Kr. Folketinget nedskrev Beløbet til 475,000 Kr. Med hvilken Ret denne Nedskrivning fandt Sted, er ikke opklaret og vil formentlig — og lad mig sige: forhaa-

bentlig — aldrig blive opklaret. Jeg siger: forhaabentlig, thi har vi et Valg mellem de to Forslag, bør vi ubetinget slutte os til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger. Naar Besparelsen ved at foretage en Ombygning af en ældre Bygning i Stedet for at opføre et nyt Hospital fra Grunden ifølge Regeringsforslaget kun er ca. 30,000 Kr., naar altsaa Opførelsen af et nyt Hospital kun andrager 6 pCt. højere Udgift end Ombygning af en gammel Bygning med samme Sengeplads, saa mener jeg ikke, at der er Tvivl om, at man bør foretrække det nye.

Saa bliver Spørgsmaalet, om der da kan være Tale om at gaa andre Veje. I saa Henseende pegede det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) paa en Tanke, som ogsaa var fremme i Fjor, nemlig at man skulde stille imod Opførelsen af et Fælleshospital for begge Værn og da nu skride til Opførelsen af et Hospital for Søværnet under en saadan Form, at dette kunde fremtræde som første Led af den samlede Plan, og forstod jeg ret, er det egentlig den Tanke, som ligger det ærede Medlems Hjerter nærmest. Det ærede Medlem var ikke overbevist om, at dette ikke kunde lade sig gøre, og at dette ikke vilde være rigtigt, men det ærede Medlem erklærede sig rede til at ville resignere og at ville slutte sig til Lovforslaget, som det her foreligger, ud fra den Betragtning, at der vilde være trang Vej frem for Tilvejebringelsen af et samlet Hospital for begge Værn. Jeg tror, at det ærede Medlem heri handler ret. Det ærede Medlem praktiserer her Erkendelsen af, at det bedste kan være det godes værste Fjende, under den Form, at man under Bestræbelserne for at opnaa det bedste forskertser et tiltrængt Gode. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at man, som Forholdene nu stiller sig, bør foretrække det foreliggende Lovforslag, vel at mærke under Forudsætning af, at man som ønsket af de to Medlemmer, der har talt, faar behørig Garanti for, at man ikke umiddelbart efter Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag stilles overfor Krav om Udgifter enten til Opførelse af et nyt Garnisonssygehus eller til omfattende Bygningsarbejder paa det nu bestaaende Garnisonssygehus. Jeg har i øvrigt af Bemærkningerne til Lovforslaget ment at kunne drage den Slutning, at der ikke er Tale om noget saadant. Der staar nemlig et Sted, at ved Opførelsen af dette Hospital for Søværnet vil der blive en Mulighed for stykkevis at foretage mindre Forbed-